

er Byarbejdernes Indtægt ved denne Mølleforretning! Om de nu i Længden ville være fornøjede med den, er noget, der jo altsaa vil vise sig.

I Modsætning til Flertallet, som stadig væk gaar ud fra et bestemt, teoretisk Synspunkt, nemlig: Beskyttelsen skal nedsættes, har jeg jo præciseret Opgaven saadan, at vi skulle skaffe Arbejde til godt 4 Millioner Mennesker ved Midten af dette Aarhundrede, og ingen har kunnet sige mig, at denne Opgave ikke forelaa. Jeg har desuden gjort opmærksom paa en hel Række andre rent konkrete Ting, som jeg ikke her skal komme tilbage til, da jeg indgaaende har beskæftiget mig med den ved de tidligere Behandlinger, og for mit Vedkommende heller ikke ønsker at opholde Afslutningen af Debatten. Jeg skal nu kun sige, at jeg ønsker ogsaa, at der maa komme en Toldlov ud af dette Forslag, og ogsaa jeg vil gøre mig al Umage derfor og vise enhver Imødekommen og Forhandlingsvillighed. Man maa jo saa haabe, at det skal blive muligt under de fremtidige Forhandlinger, der maatte blive førte om Sagen. Men Forslaget, som det foreligger, er ud fra mit Synspunkt betydeligt forringet fra, hvad det var, den Gang vi begyndte paa Sagen. Og jeg maa fremhæve, at hvis der under de kommende Forhandlinger ikke levnes Tid i en ganske anden Udstrækning, end Tilfældet har været under Forhandlingerne hidindtil, saa er der kun et at sige om Afgørelsen, hvis den skal finde Sted i et Fællesudvalg, og det er, at i dette Fællesudvalg er det ikke en Forhandling, der skal føres, men det er en Handel, som skal afsluttes, og dette finder jeg nu ikke er forsvarligt overfor Hovedhjørnestenen i et Lands økonomiske Fundament. Derfor mener jeg, at om det tager lidt mere eller lidt mindre Tid, er ikke det, det kommer an paa, men det, det kommer an paa, er, at vi alle virkelig blive i Stand til at danne os en saglig Opfattelse af det, som kommer til at foreligge, og det ere vi ikke i dette Øjeblik. Imidlertid, gøre noget Forsøg eller nogen Demonstration i Retning af at ville hemme Forslagets videre Gang skal jeg ikke, og jeg anbefaler derfor ikke at stemme mod Forslagets Overgang til Landstinget, men at undlade at stemme.

Rørdam: Jeg skal følge det Spor, som er angivet af den ærede Ordfører og af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgerbjerg), ikke ved denne Lejlighed at komme ind paa almindelige told-

politiske Betragtninger. Jeg har jo haft Lejlighed til paa mit Partis Vegne at markere Linierne i vort Standpunkt i Toldsagen, saa der er ingen Grund til her at trække disse Linier op igen. Med Hensyn til de af den højtærede Finansminister og Flertallet stillede Ændringsforslag maa jeg sige, at jeg for mit Vedkommende betragter dem som Forbedringer, og jeg har jo ogsaa tiltraadt dem alle sammen. De fleste af disse Ændringsforslag, af dem som have reel Betydning, ere jo Ændringsforslag, som imødekomme Ønsker, jeg i høj Grad har nærret, og som jeg har fremsat Ændringsforslag om ved anden Behandling. Jeg skal saaledes nævne Forslaget om Toldfrihed for Teksasolie, om Nedsættelse af den bestaaende Told paa forskellige Konserver, om Nedsættelse i Papirtolden, om Toldfrihed for Sække o. s. v. Det er altsammen Forslag, som jeg har fremsat i Udvalget, og delvis ogsaa her i Tinget, og derfor kan jeg naturligvis kun hilse med Glæde, at man har imødekommet mine Ønsker i den Retning.

Jeg udtalte ved anden Behandling, at jeg ogsaa ønskede at stille Ændringsforslag med Hensyn til Sukkerpositionerne. Det er ikke lykkedes mig at fremsætte disse Forslag. Jeg havde i Udvalget til anden Behandling fremsat et Forslag, som imidlertid ingen Tilslutning vandt i Udvalget, og jeg tog det derfor tilbage. Jeg skal erkende, at hele Sukkerspørgsmaalet er et meget vanskeligt Emne for en almindelig menig Rigsdagsmand at danne sig en Anskuelse om, og saa meget vanskeligere, som det forekommer mig, at den højtærede Finansminister og hans sagkundige egentlig heller ikke ere ganske paa det rene med, hvorledes det af dem stillede Forslag vil virke. Jeg havde udbedt mig en Beregning over Virkningerne af det Forslag, de havde stillet, og jeg har i den Anledning gennem Udvalgets Formand og Ordfører fra Generaldirektøren modtaget en Skrivelse, hvis Slutning jeg skal tillade mig at oplæse, da den forekommer mig at være ret illustrerende. Den lyder saaledes: „Hvor meget i alt i Kr. og Øre Reformen vil betyde for Statskassen eller for Industrien er med Flid ikke opgjort i Regeringsforslaget, idet man har erkendt Ugørligheden af her at faa paalidelige Tal. Det kan derfor heller ikke ske nu paa anden Maade end ovenfor ved en Sammenligning af Satsene.“ Naar det erkendes, at det er ugørligt, nøjagtigt i Kr. og Øre at faa opgjort, hvormeget Finansministerens Forslag med Hensyn til